

Αναγνώσματα των διακοπών

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

π. Θεμιστοκλής Μουρτζανός

Το να κάνει κάποιος κηρύγματα στους νέους για τη σημασία της ανάγνωσης βιβλίων, ιδίως την περίοδο των διακοπών, φαίνεται μάταιος κόπος. Η δύναμη της τεχνολογίας, με όπλο της την εικόνα του κινητού και του υπολογιστή, με την ταχύτητα, την παραστατικότητα, την αμεσότητα και την ευκολία, δεν επιτρέπει στους πολλούς να κατανοήσουν τι χάνουν όταν δε διαβάζουν όχι από υποχρέωση, αλλά από επιλογή και προς ψυχαγωγία. Το εκπαιδευτικό μας σύστημα, το οποίο καθιστά την μελέτη αγγαρεία ή μέσο για την επίτευξη ενός σκοπού, της εισαγωγής στα Πανεπιστήμια, ή κίνητρο για να βρει ο νέος εργασία όταν τελειώσει τις σπουδές του, απομακρύνει την επαφή με ό,τι δεν έχει παραγωγικό

αποτέλεσμα. Έτσι η λογοτεχνία, η ψυχολογία, η φιλοσοφία, η πνευματική παράδοση της πίστης μας δεν είναι εύκολο να προσεγγισθούν από τους νεώτερους. Μένουν μόνο όσοι βρίσκουν φωτισμένους ανθρώπους, οι οποίοι διαβάζουν και μεταφέρουν την εμπειρία και το περιεχόμενο της ανάγνωσης είτε μέσω του Διαδικτύου είτε μέσω της παρέας και της προσωπικής σχέσης με τους νέους. Κι εκεί όμως απουσιάζει το κύριο προσόν που απαιτείται για όποιον θέλει να διαβάσει: η υπομονή.

Δεν είναι μόνο στοιχείο της νεανικής ιδιοσυγκρασίας η ανυπομονησία. Έχει να κάνει με τον τρόπο των καιρών μας. Η υπομονή απαιτεί χρόνο, απομάκρυνση από τους περισπασμούς, απόρριψη της ευκολίας ως του μοναδικού δρόμου για απόλαυση. Η υπομονή θέλει εσωτερίκευση στόχου. Σήμερα ζητά θάρρος, για να πάει κόντρα στον δρόμο και τον τρόπο των πολλών αυτός που θέλει να δει τη ζωή του διαφορετικά. Αν για τους μεγαλύτερους η υπομονή έχει συνδεθεί με την παθητικότητα, ότι δεν κάνουμε τίποτα αλλά περιμένουμε μπροστά στις περιστάσεις, ανάλογα γίνεται και με τους νέους. Όποιος επιλέγει την οδό της ανάγνωσης, φαντάζει στα μάτια των συνομηλίκων του, κάποτε και του εαυτού του, ως κάποιος που δεν γνωρίζει να αρπάζει τη ζωή «εδώ και τώρα».

Η ανάγνωση ενός καλού βιβλίου όμως δεν είναι παθητική διαδικασία. Προϋποθέτει μετοχή του αναγνώστη τόσο στο στοχασμό του συγγραφέα, όσο και στην περιπέτεια της μελέτης. Είναι συναρπαστικό να προσπαθεί κάποιος να κωδικοποιήσει με τον λόγο του τη σκέψη του και εξίσου συναρπαστικό κάποιος άλλος να αποκωδικοποιήσει λόγο και σκέψη, να κρίνει, να αποδεχθεί, να απορρίψει, να προσαρμόσει, να διαμορφώσει τελικά τον ίδιο του τον εαυτό παίρνοντας θέση πάνω στο περιεχόμενο των όσων διαβάζει. Διότι η ίδια η ανάγνωση, ιδίως όταν γίνεται με κέφι, αποτελεί ταξίδι δημιουργικότητας, μέσα από το οποίο ο καθένας ανακαλύπτει όψεις του «είναι» του.

Στις περιόδους των διακοπών οι εκδοτικοί οίκοι κυκλοφορούν διαφημιστικά έντυπα με τις προτάσεις τους. Συνήθως επιλέγουν ευπώλητα και εύπεπτα βιβλία. Αστυνομικές και αισθηματικές ιστορίες, με γοργή πλοκή, περιπέτειες, μυστικά που αποκαλύπτονται, όχι όμως βιβλία τα οποία καλλιεργούν γλώσσα, σκέψη, συναισθηματικό κόσμο. Όχι τόσο βιβλία τα οποία προσπαθούν να απαντήσουν στα μεγάλα υπαρξιακά ερωτήματα της ζωής, και συνήθως ούτε βιβλία τα οποία μας κάνουν να μελετούμε την Ιστορία, για να μην ξεχνούμε. Μέλημά τους η παραλία. Κι έτσι μας οδηγούν, αν τους ακολουθήσουμε, στο να αντιγράψουμε τον τρόπο ζωής του χειμώνα. Ταχύτητα, ευκολία, ρηχότητα.

Ας προσπαθήσουμε οι μεγαλύτεροι να δώσουμε στους νεώτερους παράδειγμα ποιότητας, διαβάζοντας βιβλία που ανοίγουν τον νου, για να παρακινήσουμε προς

το υγιές!

Πηγή: «Ορθόδοξη Αλήθεια», synodoiporia.gr